

[Carsten Raft.]

falingsmændenes aldersgrænser og den smidighed, der må vises i retning af ikke at kaste disse veluddannede folk ud, men benytte deres arbejdskraft, er overordentlig vågen.

Jeg henstiller, at man passer meget på reserveofficersuddannelsen. Jeg er ikke helt tilfreds; jeg kan slutte mig til det kompromis, man er nået til, men ville helst have det sådan, at det, ganske vist under forholdsvist valgfri forhold, bliver en pligt for reserveofficererne at gøre tjeneste. Jeg kender reserveløjtnanter, som med gru tænker på at skulle føre en deling, efter at de i 3—4 år slet ikke har haft noget med militær at gøre og efter den udvikling, der har fundet sted. Jeg tror, man skal stramme endnu mere i den henseende, og hvis man bare lader det blive valgfrit, hvornår indkaldelsen skal ske, og samtidig søger den fornødne forbindelse med erhvervslivet, således at man dør forstår, at der her er en opgave, som man også i det civile liv må være med til at løse, tror jeg også, man kan gøre det.

Jeg er glad for, at ministeren har ønsket at komme bort fra den ordning, hvorefter man fortrinsvis udtager befalingsmandsemerne til skolerne blandt frivillige. Jeg tror nemlig, den rigtige ordning vil være den, at man tager de dygtigste og bedst egnede, for jeg tror, der i meget høj grad bliver brug for befalingsmænd til at fylde disse rammer ud, også unge befalingsmænd, og dette, at en mand bliver udtaget, vil være et vidnesbyrd om, at han af afdelingen anses for at være en dygtig og førsteklasses mand — ikke blot krigsivrig, eller hvad man nu siger i militærsproget —, hvilket ville komme til at betyde noget for hele placeringen og for forståelsen af den tjeneste, der ydes. Jeg henstiller som sagt, at man har opmærksomheden skarpt henvendt på udfyldningen af rammerne.

Dernæst vil jeg gerne sige en lille smule om anlægsudgifterne. Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen var inde på det, men jeg tror, det ærede medlem tager helt fejl. Efter de oplysninger, jeg har fået, er de tegninger, som aflæveres fra hærens bygningstjeneste, førsteklasses arbejde. De private entreprenører, jeg har talt med, siger, at de sjældent har set så fint et arbejde; det er bare altfor nøjagtigt, hvert søm er sat på plads, og det

har disse private firmaer deres egne folk til — og så varer det så nederdrægtigt længe i hærens bygningstjeneste.

Jeg skal ikke komme ind på den diskussion, ministeren og jeg havde, og som til en vis grad havde sin årsag i, at ministeren er så god og loyal en chef, som han er, for sine folk og giver dem arbejdsro i ministeriet, og derfor ikke ville udlevere dem i den nævnte diskussion. Men jeg tror, jeg har lov til at sige, at hvis f. eks. disse depoter på de foreløbige, alternative tegninger var gået til de private firmaer i efteråret, var de blevet bygget i vinterens løb, da man havde arbejdskraft til rådighed, og havde været færdige nu. Nu begynder man at tage fat på dem, men de store firmaer har ikke mandskab til det; nu er de optaget af andet arbejde, og det er den almindelige betragtning, at det er altfor godt, det, der bygges. Hvorfor bygger man garager, særlig når automobilene nu i årevis har stået ude i regnen i Almegaardslejren, i Værløselejren og andre steder? Hvorfor skal så pludselig en garage, der ikke er opvarmet, have isolationskapacitet som et beboelseshus?

Det er den slags, der koster millioner, og det er overflødigt. Og alle de andre bygninger bygges for 100 år. Amerikanerne smækker den slags op for 20 år, for man ved ikke, hvad der sker om 20 år; måske er de til den tid under jorden, og måske er der helt andre forhold. Amerikanerne bygger hurtigt og let, og på den måde spares der penge, og det går rask. Jeg tror, jeg vil henstille til ministeren at sende mange af de ingeniør-officerer, der sidder i bygningstjenesten, ud til afdelingerne, hvor der er stærkt brug for dem, og lade de private firmaer gøre arbejdet på grundlag af skitser og rids over det, der skal laves. Der er jo nemlig bygninger i begyndelsen af hvert kapitel, ja, næsten hver linie i disse forslag, en kaserne eller en anden stor bygning. Lad private firmaer få skitsen nu; tegningen vil så være færdig i løbet af en måned — det plejer at være betydeligt længere i bygningstjenesten —, og så er der antagelig bygget færdigt til foråret. Jeg kommer ind på disse ting, for det gælder jo ikke blot om at få vedtaget en lov, men om at få dette apparat gjort færdigt hurtigst muligt af hensyn til den forsinkelse, som Vestens lande har fået. Det er på linie med de andre lande at gøre tingene så hurtigt,